

DEX Klasikler

Sherlock Holmes

Çevirmen
-
Arif Dursun

*Kızıl Dosya
Dörtlerin İmzası*

Arthur Conan Doyle

DE
X

iki
roman
bir
arada

DEX Klasikler

SHERLOCK HOLMES

KIZIL DOSYA & DÖRTLERİN İMZASI

SHERLOCK HOLMES
Kızıl Dosya & Dörtlerin İmzası

Orijinal adı: *Sherlock Holmes*
A Study in Scarlet & The Sign of the Four
Yazan: Arthur Conan Doyle
Çeviren: Arif Dursun
Editör: Ali Deniz

Türkçe yayın hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.
1. Baskı / Aralık 2021 / ISBN 978-625-8021-47-9
Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Serkan Yolcu
Grafik uygulama: Taylan Polat
Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL
Tel: (212) 515 49 47
Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL
Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16
www.dexkitap.com / satis@dogankitap.com.tr

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 / **e-posta:** satis@de.com.tr

DEX Klasikler

SHERLOCK HOLMES

KIZIL DOSYA & DÖRTLERİN İMZASI

Arthur Conan Doyle

Çeviren: Arif Dursun

DEX

SHERLOCK
HOLMES

KIZIL DOSYA

İçindekiler

KISIM I

Bölüm I Sherlock Holmes 11

Bölüm II Çıkarım Yapma Bilimi 22

Bölüm III Lauriston Gardens'ın Gizemi 35

Bölüm IV John Rance'in Anlatması Gerekenler 49

Bölüm V İlanımız Bir Ziyaretçi Getiriyor 58

Bölüm VI Tobias Gregson Neler Yapabileceğini Gösteriyor 67

Bölüm VII Karanlığın İçindeki Işık 79

KISIM II / Azizler Ülkesi

Bölüm I Büyük Alkali Ovası Üzerine 93

Bölüm II Utah Çiçeği 105

Bölüm III John Ferrier Peygamberle Konuşuyor 114

Bölüm IV Ömür Boyu Uçuş 121

Bölüm V İntikam Melekleri 133

Bölüm VI Dr. John Watson'ın Anılarının Devamı 144

Bölüm VII Sonuç 158

KISIM I

*(Ordu Tıp Departmanından emekli
DR. JOHN H. WATSON'IN
anılarından yeniden basılmıştır.)*

Bölüm I

Sherlock Holmes

1878 yılında Londra Üniversitesi'nden tıp doktoru diplomamı aldım ve ordudaki cerrahlar için öngörülen kursu tamamlamak üzere Netley'e gittim. Çalışmalarımı orada tamamladıktan sonra beklendiği gibi yardımcı cerrah olarak Beşinci Northumberland Piyadeleri'ne atandım. Alay o sırada Hindistan'da konuşlanmıştı ve ben henüz birliğime katılmadan İkinci Afgan Savaşı patlak verdi. Bombay'a ulaştığımda birliğimin geçitlerden ilerlediğini ve düşman topraklarının derinliklerinde olduğunu öğrendim. Buna rağmen, benimle aynı durumda olan birçok subayla birlikte güvenli bir şekilde Kandahar'a, yani alayımın bulunduğu yere ulaşmayı başardım ve derhal yeni görevime başladım.

Sefer, birçok kişiye onur ve terfi getirse de benim için talihsizlik ve felaketten başka bir şey değildi. Birliğimden ayrıldım ve ölümcül Maiwand Savaşı'nda görev yaptığım Berkshires'a gönderildim. Orada omzuma kemiğimi parçalayan ve subklavyen arterimi sıyıran bir Jezail mermisi isabet etti. Beni bir yük atına atıp İngiliz hatlarına sağ

salim götürmeyi başaran emir erim Murray'in gösterdiği bağlılık ve cesaret olmasaydı katil Ghazilerin eline düşebilirdim.

Acıdan harap olmuş ve uzun süren zorluklardan zayıf düşmüş halde, büyük bir yaralı treniyle Peşaver'deki merkez hastaneye götürüldüm. Burada toparlandım ve koşullarda yürüyebilecek, hatta verandanın tadını biraz olsun çıkarabilecek kadar iyileştim ancak bu sefer de Hint sömürgelerinin laneti olan tifoya yakalandım. Aylarca hayatımdan umudu kestiler, sonunda kendime gelip iyileşmeye başladığımda o kadar zayıf ve güçsüzdüm ki sağlık kurulu beni İngiltere'ye geri göndermek için bir gün bile kaybetmemek gerektiğine karar verdi. Böylece "Orontes" askeri gemisiyle geri gönderildim ve bir ay sonra Portsmouth Limanı'na sağlığım düzelemeyecek derecede bozulmuş bir halde indim. Neyse ki devlet baba, iyileşmem için bana dokuz ay izin verdi.

İngiltere'de ne dostum ne de akrabam vardı, bu nedenle bir kuş kadar –ya da günde on bir şilin altı penilik gelire sahip bir adamın olabileceği kadar– özgürdüm. Bu şartlar altında doğal olarak Londra'ya, İmparatorluğun tüm işsiz ve aylaklarının karşı konulmaz bir şekilde aktığı o büyük lağım çukuruna yöneldim. Bir süre Strand'deki bir otelde kaldım; konforsuz, anlamsız bir yaşam sürdüm ve sahip olduğum parayı olması gerekenden çok daha savurganca harcadım. Mali durumum o kadar endişe verici bir hal aldı ki kısa bir süre sonra ya başkenti terk etmem ve taşrada sade bir hayata başlamam ya da yaşam tarzımda radikal bir değişiklik yapmam gerektiğini fark ettim. İkinci alternatifi seçerek otelden ayrılmaya ve daha

az gösterişli bir semte, daha mütevazı bir konuta yerleşmeye karar verdim.

Bu sonuca vardığım gün, Criterion Bar'da oturdum ki biri omzuma dokundu. Arkamı döndüğümde, Barts'ta emrimde çalışmış olan cerrah yardımcısı genç Stamford'u hemen tanıdım. Londra'nın vahşi ortamında dost canlısı bir yüz görmek yalnız bir adam için gerçekten hoş bir şeydi. Stamford hiçbir zaman yakın bir dostum olmamıştı ama o an onu coşkuyla selamladım, o da beni gördüğüne sevinmiş gibiydi. Neşeyle, onu Holborn'da öğle yemeğine davet ettim ve bir faytona binip yola koyulduk.

Kalabalık Londra sokaklarında sallanarak ilerlerken, "Görüşmeyeli neler yapıyordunuz Watson?" diye sordu. "Bir çıta kadar ince ve bir fındık kadar kahverengisiniz."

Ona maceralarımın kısa bir özetini anlatmaya koyuldum; gideceğimiz yere vardığımızda ucu ucuna bitirebilmişim.

Talihsizliklerimi dinledikten sonra, teselli dercesine "Kör talih!" dedi. "Şimdi ne yapıyorsunuz?"

"Kalacak yer arıyorum" diye yanıtladım. "Makul bir fiyata konforlu bir daire tutarak kalacak yer sorununu çözmeye çalışıyorum."

"Ne tuhaf şey" dedi arkadaşım. "Bugün bana bunu söyleyen ikinci kişisin."

"Peki ilki kimdi?" diye sordum.

"Hastanenin kimya laboratuvarında çalışan bir adam. Bu sabah, bütçesi için çok fazla olan bazı güzel dairelerin kirasını paylaşacak kimseyi bulamadığı için yakınıyordu."

"Vay canına!" dedim heyecanla. "Eğer gerçekten evini ve masraflarını paylaşacak birini arıyorsa onun için en

uygun kişi benim. Yalnız yaşamaktansa bir ev arkadaşım olmasını tercih ederim.”

Genç Stamford şarap kadehinin üzerinden bana oldukça tuhaf bir ifadeyle baktı. “Sherlock Holmes’u henüz tanımıyorsunuz” dedi. “Onu tanısaydınız belki de kalıcı bir ev arkadaşı olarak görmezsiniz.”

“Neden, nasıl bir kötü yanı var ki?”

“Ah, onun kötü bir yanı olduğunu söylemedim. Fikirleri biraz tuhaftır; bilimin bazı dallarına karşı aşırı heveslidir. Bildiğim kadarıyla da kendisi oldukça düzgün bir adamdır.”

“Sanırım bir tıp öğrencisi?” dedim.

“Hayır, aslında nasıl bir kariyer seçtiğı hakkında hiçbir fikrim yok. Anatomide çok iyi ve birinci sınıf bir kimyager olduğuna inanıyorum, ama bildiğim kadarıyla sistematik bir tıp eğitimi almadı. Çalışmaları çok istikrarsız ve farklı, ancak profesörleri hayrete düşürecek kadar sıra dışı bilgilere sahip.”

“Ne ile ilgilendiğini ona hiç sormadın mı?” diye sordum.

“Hayır, her ne kadar kendini hayallere kaptırdığında yeterince konuşkan biri haline gelse de ağzından laf alınabilmesi kolay bir adam değildir.”

“Onunla tanışmak isterim” dedim. “Biriyle kalacaksam çalışkan ve kendi halinde bir adamı tercih ederim. Henüz çok fazla gürültü patırtıya, heyecana dayanacak kadar güçlü değilim. Afganistan’da bunlardan hayatımın geri kalanına yetecek kadar vardı. Bu arkadaşınla nasıl tanışabilirim?”

Arkadaşım, “Laboratuvarda olduğundan eminim” dedi.

“Ya haftalarca oradan uzak durur ya da sabahtan akşama kadar orada çalışır. İsterseniz öğle yemeğinden sonra birlikte bir bakarız.”

“Elbette” diye yanıtladım ve konuşmanın akışı başka konulara kaydı.

Stamford, Holborn’dan ayrıldıktan sonra hastaneye giderken ev arkadaşı olmayı teklif edeceğim beyefendi hakkında bana birkaç ayrıntı daha verdi.

“Onunla iyi geçinemezseniz beni suçlamamalısınız” dedi. “Onun hakkında, laboratuvarında ara sıra karşılaştığımızda öğrendiklerimden daha fazla bir şey bilmiyorum. Bu tanışmayı siz önerdiniz, bu yüzden beni sorumlu tutmamalısınız.”

“Eğer anlaşamazsak bu beraberliği sonlandırmak kolay olacak” diye yanıtladım. “Bana öyle geliyor ki Stamford” diye ekledim arkadaşşıma sert bir şekilde bakarak, “Bu meseleden paçayı sıyırmak için geçerli nedenleriniz var. Bu adamın öfkesi o kadar mı korkunç yoksa bazı başka nedenler mi var? Bu konuda bana karşı açık yürekli olun lütfen.”

“İfade edilemeyi ifade etmek kolay değildir” diye bir kakkahayla yanıtladı. “Holmes benim zevklerime göre biraz fazla bilimseldir, soğukkanlılığa yaklaşan bir mizacı vardır. En son bir arkadaşına bir parça bitkisel alkaloid içirdiği aklıma geldi –kötü niyetle değil– anlarsınız ya, sadece yan etkileri hakkında fikir sahibi olmak isteyen araştırmacı ruhundan dolayı. Hakkını vermek gerekir, bence kendi üzerinde de aynı kararlılıkla test ederdi. Kesin ve doğru bilgi konusunda müthiş derecede tutkulu biri gibi görünüyor.”

“Çok haklı.”

“Evet, ama aşırıya kaçabiliyor. Otopsi odalarındaki cesetleri sopayla dövmek söz konusu olduğunda durum kesinlikle tuhaf bir hal alıyor.”

“Denekleri dövmek!”

“Evet, ölümden sonra ne kadar çürük oluşabileceğini doğrulamak için. Onu kendi gözlerimle gördüm.”

“Yine de tıp öğrencisi olmadığını mı söylüyorsunuz?”

“Hayır, Tanrı bilir çalışmalarının amacı nedir! Ama işte buradayız ve karşılaştığınız vakit onun hakkında kendi izlenimlerinizi kendiniz oluşturmalısınız.” Arkadaşım konuşurken dar bir yola saptık ve hastanenin kanatlarından birine açılan küçük bir yan kapıdan geçtik. Oldukça aşına olduğum bir ortamdı; kasvetli taş merdivenden çıkıp badanalı duvarları ve kum rengi kapıları olan uzun koridorda ilerlerken rehberliğe ihtiyacım yoktu. Koridorun sonunda, kimya laboratuvarına uzanan alçak kemerli bir geçit daha vardı.

Burası sayısız şişeyle dolu yüksek tavanlı bir odaydı. Geniş ve alçak masaların üzeri dağınıktı; masalarda imbikler, deney tüpleri ve mavi alevleri titreşen küçük Bunsen lambaları vardı. Odada, işine dalmış, uzak bir köşedeki masanın üzerine eğilmiş bir öğrenciden başka kimse yoktu. Adımlarımızı duyunca arkasına dönüp şöyle bir baktı ve zevkle çığlık atarak ayağa fırladı. Elinde bir tüple bize doğru koşarak, “Buldum! Buldum!” diye bağırdı arkadaşşıma. “Hemoglobin dışında hiçbir şey tarafından çökeltilemeyen bir reaktif madde buldum.” Bir altın madeni keşfetmiş olsaydı yüzünde daha büyük bir sevinç okunamazdı.

“Dr. Watson, Bay Sherlock Holmes” dedi Stamford, bizi tanıştırdı.

Holmes, “Nasılsınız?” deyip hiç ihtimal vermediğim bir kuvvetle, samimi bir şekilde elimi kavradı. “Anladığım kadarıyla Afganistan’daymışsınız.”

“Bunu nasıl bildiniz?” diye şaşkınlıkla sordum.

Kendi kendine kıkırdarak, “Boş verin” dedi. “Şimdi asıl soru hemoglobininle ilgili. Kuşkusuz bu keşfin önemi anlıyorsunuzdur.”

“İlginç, kimyasal olarak, şüphesiz” diye cevapladım, “Ama pratikte...”

“Neden, dostum? Bu yıllardır yapılmış en pratik adli tıp keşfi. Kan lekeleri için yanılma payı olmayan bir test yaptığımı görmüyor musunuz? Hemen buraya gelin!” Beni hevesle paltomun kolundan yakaladı ve üzerinde çalıştığı masaya doğru çekti. “Biraz taze kan alalım” dedi ve parmağına uzun bir iğne batırıp çıkan kan damlasını deney pipetiyle çekti. “Şimdi, bu küçük miktarda kanı bir litre suya ekliyorum. Ortaya çıkan karışımın saf su görünümüne sahip olduğunu görüyorsunuz. Kanın oranı milyonda birden fazla olamaz. Bununla birlikte, tipik reaksiyonu elde edebileceğimizden hiç şüphem yok.” Konuşurken kabın içine birkaç beyaz kristal attı ve ardından şeffaf bir sıvıdan birkaç damla ekledi. Kavanozun içindekiler bir anda donuk maun rengini aldı ve dibe kahverengimsi bir toz çöktü.

“Ha! Ha!” diye bağırıp ellerini çırpıtı; yeni bir oyuncığa sahip olmuş bir çocuk kadar mutlu görünüyordu. “Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?”

“Bu çok hassas bir test gibi görünüyor” dedim.

DEX Klasikler

Dünyanın gelmiş geçmiş en ünlü dedektif kahramanı Sherlock Holmes ile onun şaşırtıcı analiz yeteneğini okurlara aktaran yol arkadaşı Dr. Watson, ilk iki Sherlock Holmes romanı olan *Kızıl Dosya* ve *Dörtlerin İmzası*'nda bir araya gelip gizemlerle dolu maceralara adım atıyorlar.

Yazar Arthur Conan Doyle'un yarattığı Sherlock Holmes miti, *Kızıl Dosya*'yla hayat buluyor. Londra'nın kasvetli sokaklarından Amerika çöllerine uzanan polisiye ama bir o kadar da dramatik macera, okuru ustaca örülmüş kurguyla içine alıyor.

Conan Doyle'un ikinci Holmes romanı *Dörtlerin İmzası* ise dönemin modern dünyasının izlerini otantik Hindistan topraklarındaki Agra hazinesine kadar sürüyor. İntikam, ihanet ve cinayetle örülü karmaşık kurgu Holmes'un dehasıyla adım adım açıklığa kavuşuyor.

Bu iki klasik romanla Sherlock Holmes'un dünyasına heyecan verici bir giriş yapacaksınız.

tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 32

ISBN 978-625-8021-47-9

9 786258 021479

DE
X

Sertifika no: 44919